

Inspraakreactie Apcg over ouderenbeleid 'Op eigen wijze oud(er) worden in Arnhem'.

Beste raadsleden en fractievolgers,

Net als u hebben wij het stuk 'Op eigen wijze oud(er) worden in Arnhem' gelezen. Wij kunnen ons vinden in de visie die in dit stuk is opgeschreven. Toegankelijkheid en inclusie worden meermaals genoemd en dat zijn voor ons natuurlijk belangrijke randvoorwaarden.

Wij willen benadrukken dat het belangrijk is dat concreet wordt gemaakt wat hieronder wordt verstaan en hoe dit in de praktijk dan moet worden toegepast. In deze reactie gaan we in op hoe wij daarnaar kijken.

Een onderwerp wat verschillende keren wordt genoemd is het belang van langer thuis kunnen wonen. Wij willen het belang van toegankelijke woningbouw benadrukken, natuurlijk niet alleen voor ouderen, maar ook voor mensen met een beperking in andere levensfasen. Iemand die gebruik maakt van een rolstoel kan geen mantelzorger zijn voor een naaste, wanneer diens huis ontoegankelijk is. Voor een uitgebreide toelichting op wat er nodig is rondom wonen, verwijzen we graag naar [onze inspraakreactie op de Woonvisie](#).

Helaas lazen we in de [prestatieafspraken met woningcorporaties](#) die in december naar de raad gestuurd werden eigenlijk geen afspraken over toegankelijk bouwen.

En ook heel belangrijk in deze is het Duurzaam Mobiliteitsplan, waarover de raad nog moet besluiten.

In het ouderenbeleid wordt gerefereerd aan de dementievriendelijke openbare ruimte. Dat vraagt een andere kijk op inrichten van de openbare ruimte, die overeenkomt met waar wij in [onze inspraakreactie op het duurzaam mobiliteitsplan](#) ook voor pleiten. Denk aan het niet mengen van verkeersstromen, maar heldere gescheiden zones voor voetgangers en fietsers en ook anders nadenken over het inrichten van oversteken.

Voor een goede mobiliteit is een goed busnetwerk onmisbaar. Maar daarnaast is het belangrijk dat rijgedrag van buschauffeurs zo is, dat mensen ook veilig gebruik kunnen maken van de bus. Helaas is het vaak zo dat buschauffeurs, ook door tijdsdruk op routes, al optrekken voordat mensen zitten. Met alle risico's van dien. Daarnaast zijn ouderen lang niet altijd gewend om met het openbaar vervoer te reizen. Doordat zij een leven lang gebruik hebben gemaakt van de auto en fiets is het reizen met de bus niet iets wat bekend is. We zien ook dat de vergrijzing drukt op bijvoorbeeld AVAN. Wijkcoaches kunnen hierin een rol krijgen, door ouderen te ondersteunen in het leren reizen met het openbaar vervoer.

Voor een gezonde leefstijl wil de gemeente inzetten op bewegen. Dat betekent dat er normen moeten worden afgesproken voor de toegankelijkheid van sportplekken en beweegroutes die de gemeente ontwikkelt. Op dit moment zijn daar nog geen afspraken over.

Voor veel van de uitvoering van deze visie, is de gemeente afhankelijk van andere partijen. Dat wil zeggen dat zij waar mogelijk eisen moeten stellen, maar in elk geval het gesprek moeten aan gaan over het belang van toegankelijkheid en inclusie.

Als het gaat om het realiseren van toegankelijke en inclusieve ontmoeting en activiteiten zal de gemeente eisen moeten gaan stellen bij de subsidiëring hiervan. Daarnaast moeten zij zorgen dat er een kennis wordt opgebouwd bij partners in de stad over het toegankelijk organiseren van dit soort activiteiten, zodat vrijwillige wijkinitiatieven hiervoor ondersteuning kunnen krijgen bij bijvoorbeeld buurtsportcoaches of opbouwwerkers.

Wat wij ook merken is dat op veel plekken gericht op ouderen er geen of weinig kennis is over ouder worden met een beperking en/of chronische ziekte. Terwijl het nogal verschilt of jij je leven lang al gebruik hebt gemaakt van een rolstoel en daarin dus helemaal zelfstandig bent (geweest). Of dat je door ouder worden een rolstoel moet gaan gebruiken en daarin veel meer afhankelijk bent van hulp.

Maar ook medisch gezien kunnen processen van lichamelijke veroudering heel anders lopen wanneer je een beperking en/of chronische ziekte hebt.

Wanneer de gemeente samenwerkt met aanbieders dan is het belangrijk dat zij hierover vragen stellen, zodat er passende ondersteuning is voor mensen met een beperking die ouder worden.

Een ander onderwerp waarop bewustwording bij samenwerkingspartners en zorgaanbieder nodig is, is digitale toegankelijkheid. Er wordt in het stuk gesproken over het belang van digitale vaardigheden voor de gezondheid. Helaas zijn veel systemen en vragenlijsten in de zorg nog erg ontoegankelijk. Daardoor kan bijvoorbeeld iemand die vanwege een visuele beperking voice-over gebruikt, niet zelf vragenlijsten invullen. Dat is vanuit eigen regie niet wenselijk, maar kan ook gewoon onveilige situaties opleveren omdat iemand niet alle noodzakelijke informatie wil delen met degene die de vragenlijst voor hen invult.

Verder is bij de inzet op het verbeteren van digitale vaardigheden van ouderen, het noodzakelijk dat er ook trainingsaanbod komt voor mensen met een beperking. Wat kennis over toegankelijkheid en digitale hulpmiddelen vereist van de aanbieders van dit soort trainingen.

Tot slot

Uit het beleidsstuk komt naar voren hoe de vergrijzing drukt op de WMO, terwijl er een tekort aan middelen en mensen is. Wij willen hier opnieuw benadrukken dat het belangrijk is om een onderscheid te maken tussen mensen die vanwege een levensfase ondersteuning nodig hebben (zoals ouderen) en mensen die levenslang en levensbreed ondersteuning nodig hebben door een beperking en/of chronische ziekte. Wij pleiten daarom er ook voor dat er bij het opstellen van een uitvoeringsplan gekeken wordt, naar een verschil in benadering tussen deze groepen.

Marjolein van den Broek
Voorzitter Apcg